

ПЛѢВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плѣвенски Гласъ“ ще излиза всѣка сѣбота. Абонаментъ за година 6 лева, за половина 4 лева, а 3 мѣсеца 2 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всѣка дума по 5 ст. за едно обявление. На първа страница на дума по 10 ст. Редакцията и администрацията се помещава въ писалището на адвоката г. Ив. Ив. Доковъ. Всичко което се отнася до вѣстника, като: пари, писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испраща до администрацията на вѣстника въ г. Плѣвенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ ако бждатъ платени. Обявленията на г. Приставитѣ по 3 ст. на дума.—Единъ брой 15 ст.

Полковникъ Д. Фиковъ, обявява, че на именний си день, 26 Октомвр. (Димитровъ-день), не ще може да приема посѣщени, прѣдъ видъ че въ градътъ има епидемия **Variola**.

Подполковникъ Д. Мариновъ, не ще приема посѣтителни за именний си день 26, Октомвр. прѣдъ видъ, че въ градътъ силно е разпространена **Variola**.

ОБЯВЛЕНИЕ

Василка Стерева прѣподава писменни и говорими уроци по **френски езикъ**.

Желающитѣ да се отнесатъ до **IV** класното **Дѣвическо училище**.
1—2

Плѣвенъ, 25 Октомврий 1896 г.

Опозиционната преса не прѣстава да експлоатира съ въпроса по разпущанieto на камарата, макаръ отъ извършването на акта и до днесъ да се е изминло доста врѣме. Не се иска много трудъ, за да се види, че причинитѣ на това не се крижтъ нигдѣ другадѣ, освѣнъ въ обстоятелството, че опозицията прѣдчувствува своето поражение, понеже не разполага съ народното довѣрие. Българскитѣ избиратели имахъ възможностъ въ 2½ години, отъ както е на властъ днешний кабинетъ на Г-на Д-ръ К. Стоилова, да направятъ една разлика въ управлението на страната която сѣществуваше въ врѣмето на тираническия сѣмболовъ режимъ и днешния; тѣ имаха възможностъ да уцѣнятъ голѣмитѣ старания и трудове, които правителството на Г-на Д-ръ К. Стоилова полага, а така сѣщо и за въ бждѣще ще полага, за подобрене участъта на земледѣлческото население, защото прѣдъ него сѣ законитѣ, които се приехъ за икономическото му повдигане. А пъкъ за никого не е тайна, че това е само началото на онѣзи мѣроприятия, които ще иматъ за цѣль сѣвършенното подобрене положението на земледѣлческото население. Може ли да се прави сравнение въ това отношение, между бившия и настоящий режими? Не, и пакъ повтаряме не! Въ бившия режимъ българскитѣ данѣкоплатецъ бѣше смазанъ подъ тежестъта на непосилнитѣ данѣци, когато въ днешно врѣме тѣ сѣ намалени на половина. Ето защо българскитѣ избиратели съ удоволствие ще даждѣтъ своя вотъ и ще избержѣтъ лица за бждѣщата камара, които съ достоинство ще ги прѣдставляватъ и съ сѣзнанието, че тѣ изпълняватъ добросѣвѣстно своя длѣгъ, ще подпомогнатъ правителството на Г-на Д-ръ К. Стоилова да прѣведе въ изпълнение всички онѣзи мѣрки, съ които ще се подобри положението на българския данакоплатецъ. Ний видѣхме, че това сѣщото правителство на Г-на Д-ръ К. Стоилова съ една тактичностъ и вѣщина можа да осѣществи възжеланитѣ мечти на българскитѣ граждани—подобренieto ни съ Руссия. Припознаването на Н. Ц. Височество е тоже фактъ. И слѣдъ тѣзи блѣскави доказателства, че правителството на Г-на Д-ра Стоилова точка по точка съ едно пос-

тоянство и послѣдователностъ изпълнява провъзгласената си программа, искатъ ли се други? Не, това е извѣстно на българскитѣ избиратели! Ето защо опозицията вдига вригата; защото сигурно знае, че не ще може да расчисти на народното довѣрие и като нѣма факти, съ които да си служи противъ това правителство, увѣрена е, че не ще сполучи, та като удадения и у сламката се хваща. Болката на сѣединената опозиция е опасна, та мѣчно ще може да ѝ се намѣри лѣкътъ. Българскитѣ избиратели още помнятъ онѣзи опасни врѣмена, когато свободното слово бѣше оковано въ желѣзни вериги; когато всѣки, който имаше смѣлостъта и доблѣстьта открито да говори противъ тиранията, изгниване по тъмнитѣ; когато нѣколкото дербѣвци се распоредяхъ изъ България, като изъ своя мушия, та нѣма нужда и да имъ ги напомнимъ. И слѣдъ тѣзи потрѣсающии всѣкиго фактове опозицията иска да спечели. Че кой е онзи българинъ, който ще иска пакъ да му се надене хумотъ на деспотизма? Никой, отговаряме ний, освѣнъ тѣзи нѣколкото единици, които гладуваха по-рано, и който благодарение на сѣмболова режимъ, днесъ сѣ милионери. Съ това не трѣбва да се разбира, че на тѣзи хора ще имъ се отнеме възможностъта да агитиратъ, не! Правителството на Н. Ц. Височество, па и самъ Н. Ц. Височество обѣща, че изборитѣ ще бждѣтъ свободни.

Ний сме увѣрени, че патриотическото ни правителство во главѣ г-на Д-ръ К. Стоилова, което се ослави въсѣцѣло на народното довѣрие, ще даде пълна свобода при изборитѣ, въ които всички противници на режима, като въ огледало, ще видѣжѣтъ своето безсилie; защото неупорима истина е, че българскитѣ избиратели видѣхъ, кой бащински милѣе за тѣхната участъ и положение. Да се говори противното на това би било абсурдъ.

Че разпущанieto на камарата е дѣйствително на мѣстото си, не трѣбватъ много размисления, достатъчно е да се прокара единъ паралелъ между положението на страната прѣди и послѣ 18-й Май 1894 г. и днесъ, за да се види, че нуждитѣ на страната ни тогава бѣхъ други, а днесъ други. Тогава страната ни се намираще въ едно безсходно положение; Н. Ц. Височество не бѣше признатъ отъ силитѣ—значи положението на страната ни не бѣше консулдирано, когато днесъ всичко това е дѣло сѣвършено. Тази бѣше задачата на първата камара, това се постигна, слѣдователно и нейната задача се изпълни. А пъкъ естествено е, че една камара избрана при едно ненормално положение не можеше да дѣйствува и при днешнитѣ обстоятелства, когато положението на страната е легализирано. Повече доказателства по това не се искатъ. Всѣки здравъ разумъ ще намѣри думитѣ ни справедливи и умѣстни.

Нѣколко думи за тукашното дружество «Съгласие».

Ако човѣкъ надникне въ работитѣ на дружеството и доволно е повърхностно да пораспита и порастегне паяджинитѣ, които обвиватъ политическия колоритъ на дружеството, то неможе

човѣкъ да не си сѣстави приблизително слѣдующитѣ заключения:

1. Че хората, които сѣ строили или сѣ се считали, като инициатори по постройката сѣ ползували съ голѣмъ кредитъ, но съ много малко прѣдвидливостъ и умѣние въ работата и послѣдствията;

2. Че дружественния салонъ, главно драпировката и принадлежноститѣ на сѣзнатъ, не може да примами къмъ себе си посѣтителни и поддржатели по причина на дадения политически колоритъ на дружеството, и

3. Че всичко, което милѣе въ града за благото на самия градъ на самитѣ граждани, на Плѣвенската младежъ, трѣбва да се застъпи и по който и да е начинъ да постави дружеството, неговия салонъ, неговата читалня на онова положение, на което дружеството като факторъ на напредването и културизиранieto би трѣбвало да стои.

Нека ни извиняватъ тия, които може би, ще счетжѣтъ, че думитѣ ни сѣ отпавени къмъ тѣхъ, лично къмъ тѣхното „азъ“ и „ние“, но азъ мисля, че не правя нѣкое, Богъ знае, какво прѣстѣпление, ако впечатленията ми, не би се понравили на тогосъ или оногосъ. Но на думата си.

Не е нужно много мисление, повърхностни, па даже и архитектурни понятия, за да се убѣди човѣкъ, че салона е глупаво проектиранъ и още по-глупаво е направено всичко онова, което отпрѣдъ, отъ страни и отгорѣ е натрупано. Много пари. Защо да не се сѣздаждѣтъ едни мними и фиксални приходи? А че послѣдствията? Нищо! Ний строимъ! Вий да сте направили по-добро! Добръ, но смѣтката Ви, гдѣ сѣ приходитѣ, гдѣ сѣ погашенията, гдѣ е сигурностъта, че това дружественно здание ще бжде непрѣменно градско? Може би ще се заоплакатъ г-дата отъ настоятелството, че гражданитѣ се отнасяли равнодушно къмъ работитѣ на дружеството, не го подпомагали. Вѣрно е! но гдѣ се таи причината? Не тамъ ли, че самото сегашно настоятелство си прави углушки, като да не знае, че дружества, библиотеки, богаделни и тѣмъ подобни учрѣждения, не вирѣятъ тамъ, гдѣто нѣма искренностъ, честностъ, стрѣмление къмъ общо добро, тамъ гдѣто се прокарватъ личнитѣ дертове, гдѣто всичко се омръжва съ жицитѣ на партизанството и то най-много съ жицитѣ на българското партизанство. Ето защо гражданитѣ се теглятъ на страна, ето защо ония, които би Ви помагали, Ви казватъ невъзможно ми е и др. такива. Гдѣ е прочее вината? Въ гражданитѣ, въ младежъта или въ Васъ, господа, отъ настоятелството? Вие го знайте и поне сега, когато работитѣ на дружеството сѣ зели лопъ край, когато неговия имотъ сѣ отви да прѣмине въ сичко друго, само не въ театръ и читалище, най доброто, най умното ще е да сложите отъ себѣ си управлението на дружеството и ги прѣдадете на лица, които прѣди всичко ще иматъ прѣдъ видъ интереса на дружеството, а не затулени задъ уставъ и мними задължения и обржвания съ постройката.

Прѣди всичко, най необходимото е сѣществуванието на дружественното здание, като здание на дружеството, а за да стане това, изисква се по малко партизанство, по вече работа, по вече поддржатели и благодарѣтели, и то ще стане, когато самитѣ граждани прѣдаждѣтъ работитѣ на дружеството въ вѣщи и прѣди всичко, милѣющи за дружеството хора, когато най сѣтне, въ краенъ случай, общината, въ силата на правото, което ѝ

дава закона, да улови настоятелството за ушитъ и го зистави да изваде прѣдъ обществото своитѣ смѣтки, своята отвѣтностъ спрямо постройката и въобще, посрѣдствомъ едно градско събрание, направи всичко за задържане на зданието, а най много на театралния салонъ, който по своята декоративна страна, би правилъ честь на който и да би било европейски театрець.

Непльвенецъ.

б. р. Много справедливъ е нашия дописникъ, ако и новъ за гр. Пльвень. Колко ще ни бѣде и намъ драго, ако гледаме, че такива като „Непльвенецъ“ се заематъ съ още по добри младежи и заедно съ необитания Пльвени въ партизанството, исхвърлятъ они боклукъ отъ читалището, което е станало за приемъ. Срамно е единъ осмѣданъ за кражба да пазя имота на библиотеката. Неужели нѣма Пльвенецъ съ честъ и достойнство да заеме поне библиотекарската работа, а ми сжъ дали на единъ крадецъ? На Табаковъ му трѣбватъ такива, защото почтенъ човѣкъ не може да има съ него работа. Това че е така, не само „Непльвенецъ“ ще повѣрва, но и всички които го окръжаватъ. Радваме се, че почнаха младежитъ да съзнаватъ онова, което ние постоянно сме тѣжили.

Телеграфо-Пощенския законъ и положението на чиновниците по Телеграфо-пощенското вѣдомство.

Миналата година биде изработенъ или, по-добрѣ, допълненъ стария законъ съ доста нови въведения по службата на телеграфо-пощенското и телефонно вѣдомство. Дирекцията прѣди да го внесе на разглеждане и приемане отъ Народно-то Събрание бѣше заблагодарявала да поиска мнѣнието на телеграфо-пощенскитѣ чиновници и, ако нѣкой забѣлѣжи нѣкоя непълнота, то може да даде своето мнѣние, та по случая до внесанieto му въ Събраниято да могатъ да се нанесатъ нуждитѣ допълнения. Такива бѣлѣжки вѣрвамъ да сжъ доста постѣпили, и ако тоя законъ не бѣше приетъ въ миналата сессия на Народното Събрание, тѣзъ година вѣрвамъ ще бѣде внесенъ и приетъ. Отъ изработването на тоя законо-проектъ Телеграфо-Пощенския Отдѣлъ на ново се преименова на Главна Дирекция на пощитѣ, телеграфитѣ и телефонитѣ. Азъ нѣма да се впускамъ въ рѣзглеждане на цѣлия законъ, защото, както казахъ и по-горѣ всѣкой чиновникъ, който е заинтересованъ по улущение на службата е далъ вече своитѣ бѣлѣжки по него, а ще се спрѣ на чл. 152 алинея I, където е казано: „Централното управление на пощитѣ и телеграфитѣ подъ название Главна Дирекция на пощитѣ и телеграфитѣ се състои“ и пр., а по-горѣ е казано че тая Дирекция се управлява отъ единъ Главенъ Директоръ. Подъ названието Главна Дирекция и главенъ Директоръ, азъ разбирамъ да има и други дирекции; както е въ Франция (directions départementales) да се нарича „главна“, но у насъ нѣма такава нѣщо, защото освѣнъ че департаментални дирекции не сжъ прѣдвидени въ законопроекта, но и не се сѣща такава нужда за нашата педя земя. Този въпросъ е маловаженъ дѣйстви-телно, но въ логическо отношение има една извѣстна контрадикция и ще падне неумѣстно това наименование, ако се зададѣтъ въпроситѣ: Къдѣ сжъ другитѣ дирекции, че тая да се нарича главна дирекция. Не ще съмнѣние, че като нѣма такива то и единичката такава по силогизмъ трѣбова да се нарича само „Дирекция на пощитѣ и телеграфитѣ, както сжъ другитѣ дирекции: Санитарна и по Желѣзницитѣ.

Чл. 156, който казва: „Чиновницитѣ по пощитѣ телеграфитѣ и телефонитѣ сжъ исклучение на Главний Директоръ се дѣлятъ на 10 класса и се назначаватъ, повишаватъ и уволняватъ съ княжески указъ, а се мѣстятъ съ приказъ отъ министра“ и който е буквално прѣведенъ отъ стария законъ се абсолютно никакъ не изпълнява. (Най прѣсенъ примѣръ приказъ № 26 отъ 21/у т. г.). За това несъблюдаване законитѣ у насъ може би Дирекцията да мисли, че и то е маловажно, стига да се не нарушаватъ главнитѣ принципи на закона, но съ това тя си противорѣчи като отъ една страна прѣпорѣчва придържане о буквата на закана, а отъ друга тя сама не изпълнява закона. Тукъ му е мѣстото да спомѣнемъ, че ако има нѣщо най лошаво, то е незначитание законитѣ у насъ, т. е. обичае да ги създаваме, а не обичае да ги прилагаме тѣй както сжъ тѣ създадени. Това незначитание на законитѣ не е само по телеграфо-пощенското вѣдомство, а се забѣлѣзва по всичкитѣ ни държавни управления. Това е, право да си кажемъ, безприличностъ и като народъ който ще трѣбова да дѣлжи своето възвишение единствено отъ законо-почитанието и иерархията, не ни прѣпорѣчва за сега съ тази ни непо-

сѣдвателностъ. Прѣди всичко ний трѣбова да се отвикнемъ отъ тоя обичай и да почнемъ да гледаме съ по голѣмо страхопочитане на законитѣ. Иначе ний никога нѣма да напреднемъ, а това нека знаемъ, клони къмъ анархия и упадѣкъ въ правитѣ. Да взема де изброявамъ примѣри отъ подобни незначитания на законитѣ намирамъ за излишно, защото и тѣй всички знаемъ колко се зачитатъ законитѣ у насъ. Разбирамъ да правимъ измѣнения въ законитѣ си, но нека тия, когато видимъ несъобразности съ практиката да ги правимъ и да ги не прилагаме, догдѣто не минатъ пакъ по законодателенъ рѣдъ.

Чл. 158. Чиновницитѣ и служащитѣ по телеграфо-пощенското вѣдомство освѣнъ прѣдвиденитѣ въ настоящия законъ иматъ и всичкитѣ права, преимущества и задължения, а сжъщо и подлѣжатъ на наказанията, прѣдвидени въ общия законъ за чиновницитѣ.

По правата на чиновницитѣ азъ нѣма да говоря, защото и тѣй ги нѣматъ или ако искатъ да ги упражнятъ нѣкога, то веднага ще имъ се вмѣни, че тѣ нѣматъ много права да разсѣждаватъ, защото ще се взематъ по респресивни мѣрки, ако не мълчатъ. По отношение наказанията за чиновницитѣ, ще кажа, че по телеграфо-пощенското вѣдомство сжъществуватъ такива наказания, които въ никое друго вѣдомство не сжъществуватъ и които не фигуриратъ нито на 1/8 отъ ония прѣдвидени въ общия законъ. Миналата година единъ дописникъ въ списанието „Свѣтъ“ (кн. 6 и 7-а посочваше на чл. 422 § 11 (пощенска служба) отъ Правилника по изпълнение закона за пощитѣ и телеграфитѣ, при размѣнение на служебни депешни по погрѣшване на пощенски и телеграфни записи, които впоследствие се таксуватъ за смѣтка на виновний чиновникъ въ двоенъ размѣръ; освѣнъ тѣхъ той указваше и на други таксувания: като таксувания въ по единъ размѣръ на побъркани депешни и докарваше че и най исправний чиновникъ може да се случи да плати 120 лева глоби годишно прѣзъ грѣшки, които сжъ повечето неволни, вследствие слабъ токъ на батериятъ, по бързина въ изпълнението на пощенската и телеграфни служби и пр. По нататѣкъ той като продължава, казва, че всичкитѣ тия наказания ги прѣтърпѣватъ X, IX, VIII и VII-й классове, които сжъ и работающата машина; прѣпорѣчва намаление на наказанията до минимумъ или съвършенното имъ даже изхвъргание, като вмѣсто тѣхъ сжъществуватъ морални наказания, които за чувствителнитѣ чиновници ще иматъ сжъщото влияние, както и най голѣмитѣ парични наказания.

По нататѣкъ той казва, че строгитѣ материални наказания да сжъществуватъ за непокорницитѣ по служебни и иерархически рѣдъ е умѣстно, защото то е най доброто мѣрило и ги кара да чувствуватъ, че тѣ сжъ чиновници и прѣди всичко сжъ длѣжни да бѣдатъ исправни и дисциплинирани. Азъ къмъ това мнѣние, като се присѣдинявамъ, прибавямъ, че за да има еднообразие въ наказанията (а не както сега да се прилагатъ съвѣмъ произволно) трѣбова да се изработи специаленъ правилникъ, въ който да сжъ прѣдвидени минималнитѣ и максималнитѣ наказания. А какъ ще трѣбова да се фиксиратъ, това е много лесна работа, защото по телеграфо-пощенското вѣдомство по всѣки видъ служба е лесно да се отгадажѣтъ грѣшкитѣ, които могатъ да станятъ умислено или (повечето) неволно. Напистена, това е повечето отъ безбожие, ако висшето началство на това вѣдомство не вземе подъ внимание единъ справедливъ аспектъ. То много лесно е забравило, че когато е било въ сжъщото положение изъ провинцията е тѣрпяло сжъщитѣ тия наказания, които пѣкъ сегато налага на колежитѣ си и на кого, на които заплатитѣ сжъ едвамъ достатѣчни за прѣпитание. Малко humanité, господа! Строгитѣ управления не трѣбова да вървятъ по традиции, а да не намаляватъ съ облагородяването на чиновничеството. Съ това не се добива респекта. Той при интелектуалното възпитание самъ намира своето мѣсто. Азъ мисля, че периода на буйствата, които ставаха въ по-първитѣ години отъ страна на чиновничеството по това вѣдомство, мина вече и сега на всѣкъдѣ щѣ се срѣщне благодарумието и опитността да давлѣжѣтъ въ всѣко отношение въ полза на службата, която благодарение на това е спечелила хармоничното онова реноме, „че ако има нѣщо у насъ урѣдено, то сжъ пощитѣ и телеграфитѣ“. Съ това реноме трѣбова да се гор-

дѣжѣтъ всички еднакво, защото всички еднакво сжъ гледали да искаратъ службата, съ много трудъ, на онзи уровень, на които сжъ я искарали културнитѣ народи. И така съ прѣсилени занаятия ний въ единъ късъ срокъ, ако не по всичкитѣ клонове на телеграфо-пощенскитѣ и телефонни служби, да сме попрѣднали, то сме взели главнитѣ принципи се стрѣжимъ да ги стигнемъ. Та при тия именно условия и ний трѣбова да бѣдемъ и по-благодарумни. Азъ поне зная, че въ другитѣ държави нѣма тия punitions exemplaires, да не кажа, даже никакъ. А защо ли пѣкъ и ще сжъществуватъ, като се вземе прѣдъ видъ, че никой не желае грѣшкитѣ, че самата човѣшка натура е наклонна да ги прави. При извѣтрѣното повторение на такива и ако при надлѣжното обръщане вниманието на чиновника да бѣде по внимателенъ, не се поправи неможе ли вмѣсто прѣсловутитѣ произволни глоби по 10 — 15 лева за всѣка такава грѣшка да се приспособи друго наказание, като врѣменно отнимане по извѣриванieto на една извѣстна служба, което много повече ще тѣжи отъ колкото паричното наказание. Но по чл. 158 стига.

(Слѣдва).

ХРОНИКА

Прѣди нѣкой день Г. Загоровъ, Ревизоръ при Минист. на Вѣтрѣшнитѣ работи, минъ прѣзъ градътъ ни по служебни работи. Сжъщо така и Дивиз. Началникъ Полковникъ Фурнаджиевъ.

На 18 т. м. е станало блѣскаво посрѣщанieto въ Букурещъ на Н. В. Сърбския Кралъ Александръ. Отъ страна на Н. Ц. Височество е билъ командированъ Полковникъ Драндаревски въ Гюргюво, за да го поздрави.

Сессията на новия общински съставъ за сѣдава, въ скоро време ще се прѣгледа бюджета, който ще съобщимъ на читателитѣ си.

На 22 т. м. и цѣлата нощъ срѣщу 23 падна изобиленъ дѣждъ, който възрадва земледѣлцитѣ.

Въ градътъ ни се нахлули толкова много просяци, щото става нетѣрпимо да се гледатъ, какъ ходятъ и по дюгени и по къщи. Има и такива, които се прѣструватъ. Заслужава да се взематъ мѣрки срѣщу тѣзи, които на други мѣста имъ отрѣждатъ особни мѣста.

И Залеолу искалъ да става прѣдставителъ! Ами че може ли да си помисли този Г-нъ, че ще намѣри нѣкой, който да даде гласъ за него? Единъ нашъ приятелъ ни расправяше, какъ Г. Залеолу, ходилъ при Г. Ат. Данковъ, Свищов. Нар. Прѣдст. да му се моли да пишелъ, гдѣто трѣбало, да му оставили кандидатурата въ Пльвень. Който иска нека се не смѣй.

Ако свѣденията ни се вѣрни за кандидати въ Свищовъ ще се иматъ прѣдъ видъ: Гр. Начовичъ, Ат. Данковъ и Гав. Неновичъ, а въ Никополъ Н. Мариновъ и Руевски.

Отъ Староселци ни пишатъ, че двама чиновници, които биле по изпълнение, публично говорили противъ днешното правителство, и че Россия ще ни зароби и др. глупости, които ставатъ подъ влияние на бахуса. Види се тѣзи господиноци да сжъ се насители на службата си; за това сжъ вирнали глава.

Г. Т. Цвѣтковъ, много останалъ разгневенъ на антрефелето, помѣстено въ 46 брой, гдѣто се говорише за 25 салита лукъ. Има право. Защо не се сърди и за другата афера по голѣмата онази съ Табакова, която бѣше обнародвана въ сжъщия брой. Нема не е истена всичко, каквото се пише. Ний го утвърждаваме, а той е свободенъ, ако желае, и да ни сѣди.

И помощницитѣ на К. Хинковъ се чудятъ за хвърчащето тенекѣ. Напр. Т. Цвѣтковъ казвалъ, че и той като съсѣдъ съ новата Хинкова къща, не билъ видѣлъ, кога се носѣло отъ вѣтара, но било възможно, защото никой не знаелъ, гдѣ е отишло тенекето отъ дѣвтѣ училищни крила, което възлизало на 2500 лева. Така бѣше се замѣлчало и съ 50 варела циментъ, за когото бѣхме писали миналата година.

Г. Полковникъ Фиковъ, командиръ на мѣстния полкъ, който се намѣрваше въ отпускъ, се завърна.

На 20 т. м. нашитѣ казълбаши (стамболисти) сжъ събрали на събрание да рѣшжѣтъ, да зематъ ли участие въ изборитѣ или не. За кандидати рѣшили да поставятъ Табаковъ, Д. Гре-

ковъ и Петковъ. За да замажатъ очитъ на Мецовъ и Хинковъ оставили Марко Карабеловъ да бжде посрѣдникъ, че ще гудятъ кандидатуритъ имъ, само ако ги подържатъ. Между друго съставена била и телеграма до Н. Ц. Височество, съ която молили колѣно прѣклонно да ги избавятъ отъ Окр. Управителъ Г. Великовъ, който постоянно ги прѣслѣдвалъ и се заканвалъ да ги бие по изборитъ. Последното е цѣла стамболовщина! Безсрамницитъ иматъ още лице да говорятъ за тирания. Кой е билъ закаченъ отъ тѣзи хубостници, та се оплаквалъ до Бога, че ги прѣслѣдва властта. Нека бждатъ извѣстни тѣзи послѣдователи на Нерона, че властта, която е поставена да бди за сигурността на мирнитъ граждани и тѣхната свобода, ще сумѣе да се държи на своята висота, не ще допустне никакви шарлатани да буйствуватъ и да се подиграватъ съ властта и съ свободата на другитъ мирни граждани. 10—15 души празноскигаючи, които не принасятъ на държавата ни аспра, не ще и не трѣба да имъ се допуца да вършатъ работи, които само въ неурѣденитъ страни съществуватъ. България има нужда отъ мирно и спокойно развитие, а не хайдушки похождения съ каквито само нашитъ пѣколцина казълбаши сж надарени.

Хинковъ и Мецовъ се върнали отъ София, гдѣто бѣха ходили. Ако сждимъ отъ свѣденията, които ни се съобщиха отъ лица, които се имали съ тѣхъ разговоръ, можемъ да утвърдимъ, че Г. Стоиловъ не е приелъ никого отъ тѣхъ, а се имали срѣща само съ Г. Начовичъ. Разбрали още, че прѣдставителството може да имъ се даде, само ако запалятъ повече свѣщи избирателитъ отъ колкото прѣзъ 1894 год.

Слушаме, че нашитъ стамболисти пуцали разни некротияни слухове, че ужъ по покана на Дядо Цанковъ било образувано Либерално бюро отъ неговитъ съмисленици. Ние сме опълномощени да заявимъ прѣдъ всѣкого, че партизанитъ, които се сжчувствували на Г. Цанкова, не сж правили и не сж съставлявали никакво бюро, защото тѣ иматъ признатъ и обявенъ тържественно за шефъ Г. Дръ К. Стоиловъ. Слѣдователно нека еднажъ за винаги се разбере отъ тѣзи, които постоянно толкова милѣжтъ за бившитъ Цанковисти, че тѣ иматъ бюро, което се именува и поддържа народната партия.

Който отъ четателитъ ни е слѣдилъ плѣвенскитъ клюкарства по вѣстниците, вѣрвамъ, че ще си припомни за едно антрефиле въ в. „Учителски другаръ“, съ което се упрѣкаваше по минжлата зима нашия архиерейски намѣстникъ за това, че не позволилъ на учителското тѣло да прѣдстави „Разбойниците изъ шиллера“ на върхъ Великия петѣкъ. Едно утѣшително явление, за града ни, видѣхме, че бѣ сформированъ по минжлата зима пѣвчески хоръ отъ ученици, който хоръ привличане доста черковни посѣтители, понеже замѣняваше по нѣкога дрѣзгавия гласъ на черковия епитропъ, бѣ спечелилъ обща похвала въ пѣнието си, а чрѣзъ това, разбира се, и увеличение прихода на черквата, но за жалостъ, и този ни меракъ, както и другитъ — скоро охладна. Хорътъ се растурилъ, както се научаваме, за това, че било врѣдно за ученицитъ да си напругатъ гласовѣтъ въ пѣние, когато въ сжщностъ не знаемъ дали това не е отъ личенъ дертъ къмъ нашето духовенство, па и не ни се вѣрва че пѣнието въ черквата ще принесе повече врѣда на ученицитъ отколкото крѣсцитъ, игритъ, псувнитъ имъ по улицитъ, а на учителитъ за нелишно считаме да напомнимъ, че тѣ сж образаца, или огледалото на ученицитъ въ религиозния моралъ, който е крайгълния камѣкъ на човѣшката нравственостъ, та отъ тѣхъ и отъ учителитъ нашето общество очаква образцови дѣйствия, както за съставянито на театрална трупа, така и за пѣвчески любителски хоръ: еднитъ и другитъ се ползватъ съ доста свободно врѣме, което могатъ да употребятъ за въ полза, както на себѣ така и на обществото.

На 20 тогъ т. год. въ недѣля, прѣди свѣршването на Божествената литургия Г-нъ Плѣвен. Архир. Намѣстникъ Антонийъ объяви на присѣдстваващитъ въ черквата, че съгласно телеграммата отъ г-на Вратчанский Митрополитъ, ще се отслужи панахида за въ Божѣ почившия Императоръ Александръ Александровичъ, по който случай напомнимъ, че каноническото правило изисква да бждатъ всѣчки съ свѣщи въ ржцѣ. Ний нѣма да се простираме върху описанието на значението за тази панахида, защото всѣки здравомислящъ българинъ и безъ това доста добръ го разбира. Ще кажемъ само, че много злѣ се отразява, вър-

ху нашата нетактичностъ, обстоятелството, гдѣто при самото започване на панахидата, учителитъ и учителитъ, съ исключение на одного се распорѣдиха да нарушатъ черковната тишина и извѣдоха ученицитъ и ученицитъ изъ черкова, когато можяха да почакатъ свѣршването на панахидата още 5 минути врѣме.

Не по-малко бие на очи и факта, че почти всѣкога, въ празнични дни нашитъ, черкви биватъ пълни съ присѣствито на ученички и ученици, а по нѣкога и съ войници, а гражданитъ очакватъ нетърпѣливо отварянито на кафенетата; женската класа обикновено избилествува въ черкова, когато има визитни дни и новъ сезонъ на модитъ: Всички съзнаваме това; всички еднаково осжждаме социализма, както и осжждаме поведението на тѣзи черковни посѣтители и посѣтителки, които ходятъ въ черквата само за развлѣчение и ни най-малко се не свѣстатъ да държатъ въ врѣме на божествената литургия прилично поведение, а прѣзъ всѣчко врѣме на стоението си, като че ли имъ иде чоглаво безъ приказки и шегѣ, мѣстото на които е улицата и кафенето, та безпокоятъ молящитъ се и нарушаватъ най-тържественнитъ мѣста отъ литургията. По такъвъ начинъ църквата ни приема като фарисей оглашени и, по е благодарна за отсъствието ни, та нека не осжждаме социалититъ, защото съ таковато си поведение, май че падаме по-низко и отъ тѣхъ.

Вариолата въ Плѣвенъ е земала твърдѣшироко развѣръ. Ако свѣдѣнията не се вѣрни отъ 180 до днесъ случая има до една трета умрѣли. Общината и властта трѣбва да зематъ строги мѣрки за ограниченито на тази епидемия, което така безпощадно коси живота на толкова хора.

Господинъ Редакторе,

Отъ двѣ години насамъ какъ съмъ се посѣлил въ гр. Плѣвенъ, слѣдъ дългото си скитание по чужбина, виждамъ съмъ въ много градове, не исключая и Плѣвенътъ, силното вълнение на партизанскитъ страсти. Но сега не можъ да се очудя върху промѣната, която стана за послѣдно врѣме въ традиционния нашъ Плѣвенъ. Азъ имахъ случай да чуя отъ устата на единъ нашъ Плѣвенецъ, за сегашния ни Управителъ Г-нъ Великовъ, че му прикачваше разни епитети. Това ме не очуди, защото лицето, което така аттестираше шефа на градътъ ни, прѣзъ всѣчко врѣме на генештарскитъ печалби по Стамболовскитъ избори, винаги ми е говорило прѣди изборитъ: „нашитъ печелятъ“. Остава ми сега да кажа, че епитетитъ за които по-горѣ казахъ, бѣха произнесени въ присѣствито на нѣколко лица отъ разни градове, адреситъ на които, за жалостъ, не запомнихъ, понеже и двамата ний се считахме пѣтници. Прочее, отпослѣ, като се завърнахъ въ Плѣвенъ и успѣхъ да видя дѣйствиата, па и повѣдението на нашия Плѣвенски шефъ, убѣдихъ се въ противното а именно: не видѣхъ тази надмѣнна гордостъ, свойствена на разваленитъ Стамболовски елементи, които, съзнавайки че биваха покачвани отъ магаре на хатъ, върнѣха всѣчко по принципа на *Вжтрѣшното си утѣждение*; не чухъ да отива по селата, и подъ булото на егостическото „азъ съмъ законъ“ и пр. да прави произволи така сжщо не чухъ, че не билъ приетъ отъ него и изслушанъ нѣкой си, за това, че билъ отъ еди коя си партия. А лично видѣхъ, че при всѣко происшествие, било то въ града или окръга, достоуважаемия ни управителъ, приема всѣчко отъ сериозна гледна страна и, ако се касае до крагътъ на обязаноститъ му, незабавно качва конъ и отива лично да се удостовери съ сжщността на факта. На кжео казано, сега Плѣвенци могатъ да се гордѣятъ съ достоинъ и на мѣстото си управителъ, който като такъвъ, ще бжде, разбира се, противенъ на нашитъ Стамболисти, които въ партизанскитъ блнукания сж готови да нарежтъ и най-честния човѣкъ „идиотъ“ и пр. (гдѣдай брошурата „Плѣвенски кореначи“): па за тѣхъ не питай. За сжжаление и прочее факта, че Г-на Пристава Георгиевъ, когото нашитъ Стамболисти характеризираха като вагабонтинъ, пияница и пр., то естѣ качества, които той отъ рождението си не притежава, па при това мнозина Плѣвенци знаятъ, че той (Георгиевъ) е билъ всѣкога поканванъ отъ самитъ тѣхъ по не да лизне винце или ракия, и категорически е отказвалъ, по непривичностъ да пие, стана въ

Плѣвенътъ „пияница“, се привѣде отъ Плѣвенътъ, гдѣто съ заслугитъ си и акуратността въ службата си, бѣ спечелилъ обща симпатия, както отъ страна на началството си така и отъ страна на гражданитъ, съ исключение на тия отъ Стамболиститъ, защото той не имъ гонѣше хатъръ, когато ги намѣрѣше пияни, и хладнокрѣвно прѣнасяше осжжрбленията имъ, до като ги довеждаше лично до домоветъ имъ.

Книжнина.

Въ редакцията ни се получиша слѣдующитъ книги и списания:

Вѣра и Разумъ, мѣсечно списание за вѣра, наука и нравственностъ за Юлий, Августъ и Септември, кн. 7, 8 и 9 подъ редакцията на Свещеникъ Мина Г. Минковъ. Ние прѣпорѣчваме това списание, особено на нашето духовенство, въ което ще намѣри много поучителни статии. По-голѣмата частъ отъ статийкитъ сж прѣводни, но, види се, Свѣщ. Минковъ е гледалъ старателно на дѣлото за което сж е заелъ; за това и статийкитъ му се отличаватъ въ изборътъ.

Медицинскитъ фелдшери въ България, излизатъ рѣдъ книжки подъ редакцията на Г. Д. К. Гайдарокъ, кн. 5 и 6. Ние прѣгледахме тѣзи книжки и право да си кажемъ, че не можихме да разберемъ като какво иска да прокара Г. Гайдарски. Има преведени много работи отъ руското медик. списание „Фелдшеръ“ което заслужва да се прочита отъ нашитъ фелдшери отъ, колкото да се занимаватъ съ издание, за което не сж подготвени умствено. Цѣльтъ на г. Гайдарски, види се, да е добра, но нашитъ фелдшери, по-голѣмата частъ отъ които сж малограмотни, не биха направили злѣ, да поканятъ колективно нѣколко отъ нашитъ лѣкари, да издаватъ едно научно и практично списание за фелдшеритъ, което да имъ служи за опжтвание въ служебнитъ обязанности.

Писма за майкитъ за отгледане на здравето и болно дѣте, отъ Лѣкарлососъ Николско Щечкина. (Прѣводъ), безплатна премия на Медик. Бесѣда. Не можахме да прѣгледаме тази книга подробно за да си кажемъ мнѣнието, но отъ малкото и по-бързо прѣглеждане, можахме да заключимъ, че тя книгата ще е полѣзна и за нашитъ майки. Лошъ обичай е введенъ у насъ, въобще у нашитъ преводачи, нѣматъ волята да пишатъ отъ языкъ е преведена книгата. Тази преведена книга, на горния корица спомѣнува само (прѣводъ), а вътрѣшната се вижда да е отъ руски. До пжти ще се порѣнемъ пакъ по тази книга.

Ситни и дребни.

На консултация. Докторъ току що распиталъ и изслѣдовалъ ушитѣ органи на единъ отъ най-добритъ и популярни мирови сждий, далъ заключение, че опасно е да не стане глухъ и съ двѣтъ уши.

— Ахъ, Докторе, цѣрете ме добръ, казалъ шеговито жреца на Темидата, менъ сж потрѣбни ушитѣ, безъ тѣхъ какъвъ сждия ще бждъ?

— Считайте се за щастливи драгий ми, отворилъ му доктора, ако азъ Ви реставрирамъ слухътъ на правото (дѣсното) ухо, съ което напълно ще да си служите; тѣй като Вамъ е потрѣбно да слушате всѣкога само едната — *права* страна.

Важно за семействата

Долуподписанитъ честъ имаме да обявимъ на почитаемитъ Г-да граждани, че отъ днесъ за напредъ отваряме бояджийница въ гр. Плѣвенъ срецо намѣтника въ дугенятъ на „дѣда игната“ за боядисване разни цѣвтове (ренкове) като: прежда, шаяци, коприна, памуци, изсивели дрехи и рокли, също тирина и камири излезли отъ цѣвтътъ си, които ще се приобѣрнѣтъ въ други цѣвтъ, същевременно като се и загладатъ (машиносатъ).

Също вадение на разни ликета. И заглаждане (машиносание) като: шаяци, чаршави, черги, рокли, ирами, шалови и пр.

Кои то Г-да се самняватъ за фалшивостъ, то гаринтираме.

Цѣни най-сѣтени.

гр. Плѣвенъ 12 Октомври 1896 год.

Съ почитание:

Хараламби Бояджиевъ и Синъ

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕБНИТЪ ПРИСТАВИ.

№ 6343

Подписаний Ст. Мотавчиевъ ном. Съдебенъ Приставъ при Плъвенский Окр. Сждъ на III участъкъ на основание изпълнителний листъ под № 4221 отъ 19 Ноемврий 1894 г. издаденъ отъ Плъвен. Окол. Мир. Сждъ въ полза на Лазаръ Ив. Ябълкаровъ отъ гр. Плъвенъ, срѣщу Петра Савчовица, Цона и Мица Савчови отъ с. горна Митрополия за 181 левъ, лихви и други разноси, съгласно чл. чл. 1004—1037 отъ Гражданското сждопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемота публика че отъ 4 Ноемврий т. г. и до 31 день т. е. до 4 Дикемврий с. г. включително, ще продавамъ на втори публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующий длъжниковъ недвижимъ имотъ а именно:

1) Една къща въ с. Горна митрополия „Главната улица“ земника съ двѣ отдѣления постройка отъ простъ дървенъ материалъ покрита съ прѣстъ, съ дворъ 2 декара при съседни: Ангелъ Ивановъ, Петко Патовъ, Георги Христовъ и пхтъ

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому

Надаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горе.

Които Г. Г. желаятъ да купятъ горнитѣ имоти могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванетоъ всѣки присѣственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допусне да преглѣждатъ всичкитѣ книжа относящи се по проданта.

гр. Плъвенъ 21 Октомврий 1896 г.

Дѣло № 549 отъ 1894 год. 1—3

п. Съдебенъ Приставъ: Ст. Мотавчиевъ

№ 6306

Подписаний Ст. Мутавчиевъ помощ. Съдеб. Приставъ при Плъвенский Окр. Сждъ, на III участокъ на основание изпълнителний листъ под № 2708 отъ 24 септемврий 1890 год. издаденъ отъ I-й Орханыйский Мир. Сждия, въ полза на Орханыйската Земл. Каса срѣщу Мико Герговъ отъ село Божаница а живущъ на постоянно мѣстожителство въ село Песарово за искъ 60 лева, лихви и др. разноси съгласно чл. чл. 1004—1025 отъ гражданското сждопроизводство съ настоящето си обявявамъ за знание на интересующитѣ се че отъ 1-й Ноемврий т. г. и до 31 день т. е. до 1-й Дикемврий н. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно надаване въ канцеларията си въ гр. Плъвенъ слѣдующето длъжниково недвижимо имущество а именно:

Едно бранище отъ (15) петнадесетъ декара находящи се въ землището на село Песарово въ мѣстността „Барата“ при съседни: Радю Вълковъ Пано Вѣтковъ Петко Николовъ и Барата, оценено за 300 лева.

Описаний недвижимъ имотъ не е заложенъ никому.

Надаванетоъ ще почне отъ първоначалната му цѣна желающите да го купятъ могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми и да наддаватъ всѣки присѣственъ день и часъ, гдето могатъ да пригледатъ и книжата по проданта.

гр. Плъвенъ 18 Октомврий 1896 г. 1—3

Помощ. Сжд. Приставъ Ст. Мотавчиевъ

№ 5610

Подписаний Иванъ Ат. Гърковъ Сжд. Приставъ при Плъвен. Окр. Сждъ въ допълнение на обявлението ми под № 1485 публикувано въ мѣстний Вѣстникъ „Плъвенски Гласъ“ броеве № 29—31 съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 22 Октомврий т. г. и до 31 день ще продавамъ на втори публиченъ търгъ съ явно надаване въ канцеларията си въ гр. Плъвенъ недвижимото имущество принадлежащо на Илия Бочевъ отъ гр. Плъвенъ състоящъ отъ

Една нива въ Плъвенското землище въ мѣстността „Кованлъка“ отъ 16 декара при съседни Василь Деновъ и пхтъ.

Проданта е втора и надаванетоъ ще почне отъ цѣната която ще даде първий купувачъ.

Желающитѣ да купятъ горний имотъ могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми да наддаватъ и пригледатъ книжата по проданта.

гр. Плъвенъ 11 Октомрий 1896 г. 1—3

Съдебенъ Приставъ: Иванъ А. Гърковъ

№ 6282

Подписаний Иванъ Чолаковъ П. Съдеб. Приставъ при Плъвенский Окр. Сждъ, на II участъкъ на основание изпълнителний листъ № 2101 отъ 8 Юний 1896 год. издаденъ отъ Плъвенский град. Мир. Сждъ, въ полза на Кунчо Койчовъ отъ гр. Плъвенъ срѣщу Василь и Косто Ст. Гачови отъ гр. Плъвенъ за искъ 278 лева 40 ст. заедно съ лхвата имъ по 10 % годишно съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Сждопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемота публика че отъ 31 Октомврий т. г. и до 31 день ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно надаване въ канцеларията слѣдующий длъжниковъ недвижимъ имотъ, а именно:

1) Една Нива въ Опанското землище местността при гераня около 2 декара и 8 ара при съседни: Кунчо Илиевъ А. Гановъ Ил. Гановъ и Печо Панталевъ оценена за 56 лева.

2) Една Нива въ същото землище местността Пѣсака около 3 декара 8 ара оценена за 76 л.

3) Една Ливада въ същото землище местността Селището около 1 декаръ и 5 ара при съседни: отъ две страни Кунчо Илиевъ Беню Николовъ и пхтъ оценена за 33 лева.

4) Една ливада въ същото землище местността Яшарекото около 6 декара и 5 ара при съседни: Цено Трестениченина П. Георгиевъ оценена за 143 лева.

5) Една Ливада въ същото землище местността сѣща около 3 декара и 5 ара при съседни Кръстанъ Христовъ Общин. Ливади оценена за 77 лева.

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому

Надаванетоъ ще почне отъ първоначалната цена на горе Които Г. Г. желаятъ да купятъ горнитѣ имоти могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванетоъ всѣки присѣственъ день и работни часове да наддаватъ гдето ще имъ се допусне да преглѣждатъ всичкитѣ книжа относящи се по проданта.

Дѣло № 272 отъ 1896 год. 1—3

П. Съдебенъ Приставъ Ив. Чолаковъ

№ 6279

Подписаний Иванъ Чолаковъ помощ. Съдеб. Приставъ при Плъвенский Окр. Сждъ на II участъкъ на основание изпълнителний листъ № 1357 отъ 11 Мартъ 1894 год. издаденъ отъ плъвенский Окол. Мир. Сждия въ полза на Трифонъ Тодоровъ изъ гр. Плъвенъ срѣщу Иванъ Митовъ отъ с. Бохотъ за искъ 68 лева заедно съ лихвитѣ имъ по 10 % годишно отъ 26 Октомврий 1890 год. до исплащанието и 8 л. сждебни и по водение на дѣлото разноси и съгласно чл. 1004—1033 отъ Гражданското Сждопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемота публика, че отъ 29 Октомврий т. г. и до 31 день ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно надаване въ канцеларията ми слѣдующи длъжниковъ недвижимъ имотъ, а именно:

1) Едно бранище въ Бохотското землище местността „Беглишко“ около 8 декара при съседни Митко Лазаровъ, Ико Иванчовъ и Ив. Лазаровъ оценена за 200 лева

Описаний имотъ не е заложенъ никому.

Надаванетоъ ще почне отъ цѣната която ще даде първий купувачъ.

Които Г. Г. желаятъ да купятъ горните имоти могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванетоъ всѣки присѣственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допусне да преглѣждатъ всичкитѣ книжа относящи се по проданта.

гр. Плъвенъ 15 Октомврий 1896 год.

Дѣло № 527 отъ 1894 год.

п. Съдебенъ Приставъ: Ив. Чолаковъ 1—3

№ 5373

Подписаний Ив. А. Гърковъ Съдебенъ Приставъ при Плъв. Окр. Сждъ на I-й участъкъ на основание изпълнителний листъ № 3277 отъ 30 Октомврий 1895 год. издаденъ отъ I-й Плъвенский Мир. Сждия въ полза на Тодоръ Тодоровъ изъ с. Търене срѣщу Петръ Христовъ отъ с. Мждювени за искъ 148 лева заедно съ лихвитѣ имъ по 10 % годишно отъ 1 Май 1895 г. до исплащанието и 8 л. сждебни и по водение на делото разноси и съгласно чл. чл. 1004—1037 отъ Гражданското Сждопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемота публика, че отъ 4 Октомврий и до 31 день т. г. ще продавамъ

на публиченъ търгъ съ явно надаване въ канцеларията си въ гр. Плъвенъ слѣдующий длъжниковъ недвижимъ имотъ а именно:

1) Една нива въ Мждювското землище въ мѣстността „Горний Саватъ“ отъ около 20 декара при съседни: Димитръ Димовъ, Тодоръ Иотовъ и отъ двѣ страни пхтъ оценена за 400 л.

Проданта е втора.

Надаванетоъ ще почне отъ цѣната която ще даде първий явивши се купувачъ.

Които Г. Г. желаятъ да купятъ горний имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванетоъ всѣки присѣственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допусне да преглѣждатъ всичкитѣ книжа относящи се по проданта.

гр. Плъвенъ 28 Септемврий 1896 год.

Дѣло № 498 отъ 1895 год. 3—3

Съдебенъ Приставъ: Ив. А. Гърковъ

№ 5374

Подписаний Ив. А. Гърковъ Съдеб. Приставъ при Плъвенский Окр. Сждъ на I-й участъкъ на основание изпълнителний листъ № 1924 отъ 27 Септемврий 1893 год. издаденъ отъ Плъвенский Град. Мир. Сждия въ полза на Лазаръ Литовъ изъ гр. Плъвенъ срѣщу Илия Шххъния отъ същия градъ за искъ 280 лева заедно съ лихвитѣ имъ по 10 % годишно отъ 2 Юлий 1893 г. до исплащанието и 10 лева сждебни и по водение на дѣлото разноси съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Сждопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемота публика че отъ 4 Октомврий т. г. и до 31 день т. е. до 8 Ноемврий включително с. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно надаване въ канцеларията си въ гр. Плъвенъ слѣдующето длъжниково недвижимо имущество а именно:

1) Една къща въ гр. Плъвенъ IV кварталъ построена на връхъ земята отъ камъкъ, керпичъ и простъ дървенъ материалъ на двѣ отдѣления покрита съ керимици съ дворъ 232 квадратни метра при съседни: Дико Кожухара, Христовъ Гетовъ Иванъ Дреновица оценена за 500 лева.

Продаваемия се имотъ не е заложенъ никому.

Надаванетоъ ще почне отъ цѣната която ще даде първи купувачъ.

Желающитѣ да купятъ горния имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванетоъ всѣки присѣственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще преглѣждатъ всичкитѣ книжа относящи се по проданта.

гр. Плъвенъ, 28 Септемврий 1896 год.

Дѣло № 515 отъ 1895 год. 3—3

Съдебенъ Приставъ Ив. А. Гърковъ

№ 5368

Подписаний Иванъ А. Гърковъ Съдеб. Приставъ при Плъвенский Окр. Сждъ на I-й участъкъ на основание изпълнителний листъ № 1516 отъ 4 Май 1896 год. издаденъ отъ Плъвенский Град. Мир. Сждия въ полза на Цвѣтанъ Митовъ и Ангелъ Ангеловъ изъ гр. Плъвенъ срѣщу Иванчо Ивановъ отъ с. Брѣстовецъ за искъ 266 1/2 лева заедно съ лихвитѣ имъ по 12 % годишно отъ 26 Октомвр. 1895 год. до исплащанието и др. разноси съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Сждопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемота публика, че отъ 4 Октомврий т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно надаване въ канцеларията си въ гр. Плъвенъ слѣдующитѣ длъжникови недвижими имоти, а именно:

1) Една нива въ землището на с. Учинъ-долъ въ мѣстността „Здралувецъ“ отъ около 8 1/2 декара при съседни: Цано Николовъ, Мони Каранировъ и Печо Саравски оценена за 210 л.

2) Нива въ Брѣстовското землище въ мѣстността „Селището“ отъ 6 декара при съседни: Петко Иоловски, Пачо Минкинъ и Иванъ Ицовъ оценена за 150 лева.

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому.

Надаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣнка на горѣ.

Които Г. Г. желаятъ да купятъ горнитѣ имоти могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванетоъ всѣки присѣственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допусне да преглѣждатъ всичкитѣ книжа относящи се по проданта.

гр. Плъвенъ 27 Септемврий 1896 год.

Дѣло № 239 отъ 1896 год. 3—3

Съдебенъ Приставъ: Ив. А. Гърковъ